

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2022. szeptember 18.

Mandabokor

Szentháromság 14. vasárnapja

Cím: A külső változás nem eredményez belső megújulást

(2. dia) „¹Jóás hétéves korában lett király. ²Jéhu hetedik évében kezdett uralkodni Jóás, és negyven évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Cibjá volt, Beérsebából származott. ³Jóás egész életében azt tette, amit helyesnek tartott az ÚR, mivel erre tanította Jójádá főpap. ⁴Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép még áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon. ⁵Jóás ezt mondta a papoknak: **(3. dia)** A szent adományokból eredő összes pénzt, amit az ÚR házába visznek, a forgalomban levő pénzt, azt a pénzt, amelyet fejenként rónak ki becslés szerint, továbbá mindazt a pénzt, amit az emberek szívük szerint visznek az ÚR házába, ⁶vegyék magukhoz a papok, mindegyik a maga ismerősétől, azután javíttassák ki a templom rongálódásait, ahol csak ilyen rongálódás található. **(4. dia)** ⁷De Jóás király huszonharmadik évéig sem javíttatták ki a papok a templom rongálódásait. ⁸Ezért Jóás király hívatta Jójádá főpapot meg a többi papokat, és megkérdezte tőlük: Miért nem javíttatjátok ki a templom rongálódásait? Ezután nem tehetitek el ismerőseitek pénzét, hanem oda kell adnotok a templom rongálódá-

sainak javítására. ⁹A papok beleegyeztek, hogy nem teszik el a népnek a pénzét, de a templom rongálódásait mégsem javíttatták ki. **(5. dia)** ¹⁰Akkor Jójádá főpap vett egy ládát, a fedelén lyukat fűrt, és odatette az oltár mellé jobb felől, ahol be szoktak menni az ÚR házába. Abba tették az ajtót őrző papok mindazt a pénzt, amit az ÚR házába vittek. ¹¹Mikor aztán látták, hogy sok pénz van a ládában, odament a király kancellárja a főpappal együtt, csomókba kötötték, és megolvasták az ÚR házában talált pénzt. **(6. dia)** ¹²A lemért pénzt átadták a munkavezetőknek, akik az ÚR házához voltak rendelve. Azok pedig kiadták az ácsoknak és az építőmestereknek, akik az ÚR házánál dolgoztak, ¹³meg a kőműveseknek és a kőfaragóknak, hogy vásároljanak fát és faragott köveket az ÚR háza rongálódásainak a kijavításához, és ami csak szükséges volt a templom javításához. **(7. dia)** ¹⁴De abból a pénzből, amit az ÚR házába vittek, nem készítették az ÚR háza számára sem ezüsttálakat, sem késeket, sem hintőedényeket, sem trombitákat, sem egyéb arany- vagy ezüsttárgyat, ¹⁵hanem a munkavezetőknek adták oda, hogy javítsák ki abból az ÚR házát. ¹⁶Nem számoltatták el azokat az embereket, akikre rábízták a pénzt, hogy a munkavezetőknek adják, mert azok híven jártak el.” II Kir 12,1-16

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(8. dia) Szeretett Gyülekezet!

Május 1-je óta tartó sorozatunk következő állomása Jóás király. **(9. dia)** Jóás nagyon viszontagságos időben és körülmények között került a trónra. Természetesen nincsen időnk arra, hogy mindenkinek a felmenőit kibogozzuk, de érdemes a családi kapcsolatokat egy picit átlátni, hiszen Jóás egy rendkívül nehéz családi körülményben nőtt fel.

(10. dia) Aháb király – akiről korábban már szó volt – Izrael királyának („azt tette, amit rossznak lát az Úr”) és feleségének, Jezábelnek volt egy leányuk, Ataljá. Ez az asszony egy rendkívül gonosz nő volt. Tudjuk azt is, hogy nem esett messze az alma a fájától, hiszen anyja, Jezábel is egy megátalkodott, gonosz szívű asszony hírében járt, Aháb király pedig asszisztált felesége gonoszságaihoz. Ataljának volt egy férje, Jórám, aki Júda király volt. Jórámnak apja, Jósáfát volt, aki Júda király volt. Ataljának és Jórámnak volt egy Ahazjá nevű gyermekük, aki később Júda király lesz, de csak nagyon rövid ideig, szűk két esztendeig. A II Krónikák könyvében olvashatjuk, hogy Jórám idősebb fiait

egy rablócsapat mind legyilkolta és csak Ahazjá maradt életben, akinek anyja Ataljá volt. Amikor fiát, Ahazját, rövid uralkodás után Jéhu megöleti, Ataljá Júda királyi házában minden tagját kiirtatta (II Kir 11,1; II Krón 22,10) és maga veszi át az uralmat Jeruzsálemben (II Kir 11,3; II Krón 22,12). Ataljá, ez a gonosz asszony teljesen ki akarta irtani Júda királyi házában minden tagját, de unokáját, Jóást nem sikerült. Jósebának azonban, aki Jórám király lánya, Ahazjá testvére, Jójadá főpap felesége volt, sikerült Jóást megmenteni. Hat éven át a templomban rejtegették és nevelték (II Kir 11,1; II Krón 22,10). Erről az eseményről így ír a Szentírás **(11. dia)**: „¹Amikor Ataljá, Ahazjá anyja látta, hogy meghalt a fia, fogta magát, és kipusztította a királyi családot minden ivadékát. ²De Jóseba, Jórám király lánya, Ahazjá húga fogta Jóást, Ahazjá fiát, és kilopta őt a királyfiak közül, akiket halálra szántak, és őt meg a dajkáját a hálószobába vitte. Azután elrejtették Ataljá elől, és így őt nem ölték meg. ³Nála volt elrejtve hat évig az ÚR házában. Az országban pedig Ataljá uralkodott.” II Kir 11,1-3.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Talán egy picit szövevényesnek és bonyolultnak tűntek ezek a családi kötelékek, de annyit leszűrhetünk ebből a családfatörténetből, hogy mélyen áthatotta a gonoszság a királyi családokat, különösen az ahábi-jezábeli vonalat. Nem véletlenül jegyzi meg folyamatosan a Biblia, hogy az a vonal **(12. dia)** folyamatosan azt tette, amit rossznak lát az Úr, Omritól (Aháb apjától) kezdve egészen Ahazjáig. Azonban ezt a rossz irányt, családi „szokást”, irányvonalat is meg lehet törni, ennek ékes bizonyítéka, hogy Ahazjá király és Cibjá gyermeke, Jóás nem követi családja tetteit. Ehhez természetesen az kell, hogy Jóás nem az apai házban nő fel, hanem születése után Ahazjá lánytestvére, Jóseba veszi magához, hogy a feldühödött nagymama, Ataljá meg ne ölje az újszülött unokát, a kis Jóás gyermeket. Jóseba és Jójádá bujtogatják a gyermeket, védelmezik, nevelik, formálják a szívét, a jellemét. Ez a történet is rámutat arra, hogy meg lehet törni azt az „átokvonalat”, a „családi tradíciót”, a rossz szokásokat, de nem mindegy, hogy milyen közegben, milyen körülmények között nő fel egy gyermek. Mit lát, mit hall, mit érzékel a családban. A

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tegnapi nap folyamán itt az imaházban egy szép alkalom volt, a Túróczy Iskolának az elsős gyermekeit és szüleit hívtuk meg és volt egy együttlét, bemutatkozás, ismerkedés. Kb. 80-an lehetünk együtt. A gyermekek önfeledten játszottak a különböző játékokkal, azonban felfigyeltem arra, hogy az egyik kis elsős gyermek kint a kis játszóházban rugdossa az egyik szép gyülekezeti játékunkat teljes erőből és közben nyomdafestéket nem tűrő káromkodásokkal kiabál. Ezt a gyermek magától nem tanulja meg, hanem ez a 6 éves piciny gyermek otthonról hozza. Amit hall, azt mondja, azt teszi. Így volt Jóás is, akit 6 éven át – a legfontosabb, legmeghatározóbb időszakban – nevelt Jóseba és Jójádád. Nem az ő gyermekük volt, Jósebának az unokaöccse volt, de nagy szeretettel, odafigyeléssel nevelték őket. Ez a lelkeség aztán hatott erre a gyermekre és a durva lelkű, istentelen család vonalát megtörte. Azt olvassuk ebben a történetben **(13. dia)**: „³Jóás egész életében azt tette, amit helyesnek tartott az ÚR, mivel erre tanította Jójádá főpap.” II Kir 12,3. Jójádá nevelőapja volt Jóásnak, de apjaként érzett felelősséget a gyermek iránt,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szerette, oktatta, nevelte a kicsiny gyermeket és ez később be-
érett, mert felnőtt korában azt tette, amit helyesnek lát az Úr.
Ezért nem mindegy, hogy gyermekink mit látnak és mit hallanak
tőlünk., Milyen példát mutatunk nekik, hogy neveljük őket és mit
nevelünk belőlük. Azt mondja a Szentírás **(14. dia): „amit vet az
ember, azt fogja aratni is”** Gal 6,7 és ez a gyermekinkre külö-
nösen is igaz. **(15. dia)** Ha istentelenül beszélsz, istentelenül vi-
selkedsz és élsz, akkor ne csodálkozz, ha a gyermekeid is olyan-
ná válnak. Ha csúnyán és tiszteletlenül beszél a feleségeddel
vagy a férjeddal, ne csodálkozz, ha gyermeked nem fog téged,
benneteket tisztelni és felnőtt korában, amit látott otthon és
ahogy beszéltél otthon, úgy fog beszélni ő is majd az ő családjá-
ban és ez fog menni nemzedékről nemzedékre. Mit vetsz most a
gyermekid szívébe? Jóás hálás lehetett, hogy mást kapott a nagy-
néni házából és ez meghatározóvá vált számára egy egész életen
át.

(16. dia) Jóást 7 évesen tették Júda királyává, Kr.e. 835 –
796 és 40 éven át uralkodott Júdában. Jóás az Úr szemében ked-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ves dolgot cselekedett, szívéen viselte háza népe, az ország hely-
zetét, lelki állapotát. Meg volt győződve arról, hogy az ország
lelki állapotának javítása egyetlen egy módon történhet, ha a nép
identitását jelentő templomot – amit addig elhanyagoltak – hely-
re hozzák. Uralkodása kezdetén ki is adta a parancsot, hogy hoz-
zák helyre a leamortizálódott, elhanyagolt, megrongálódott temp-
lomot **(17. dia): „javíttassák ki a templom rongálódásait, ahol
csak ilyen rongálódás található.”** II Kir 12,6. A templom le-
romlott állapota jól tükrözte az emberek megromlott lelkének
állapotát. Elhanyagolták, nem érezték felelősséget Isten hajléka,
lelki otthonuk iránt, mert már nem tekintették lelki otthonuknak.
Ahogy látjuk a történetben, nem a pénz hiánya volt ennek az
akadálya, hanem az akarat, a szándék, a felelősség, a hozzáállás.
Amikor egy templom nem a gyülekezet szívügye, akkor azt el-
hanyagolják. És nem egyszerűen a kövekről, a tégláról van szó,
hanem a lelki kövekről. Ahol nincs helyén az a bizonyos lelki kő,
ott nem lesz helyén a fizikális sem. Ennek jó példája az, hogy
Jóás elrendeli, megparancsolja a papoknak, de 23 évig nem tör-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ténik semmi **(18. dia)**: „⁷De Jóás király huszonharmadik évéig sem javították ki a papok a templom rongálódásait.” II Kir 12,7. Sem a társadalom, sem az egyház, a papok nem voltak a helyükön, hanem azt a pénzt, amely befolyt, nagy valószínűséggel elsikkasztották vagy másra költötték. Az akkori rendszert áthatotta a korrupció, a sikkasztás, de ne csodálkozzunk ezen, hiszen korábban olyan királyai voltak az országnak, akik a vallási életet nem támogatták, így felnőtt néhány generáció, akik ezt látták, így nevelődtek ki, ebben nőttek fel és ehhez szoktak hozzá. Ezt akarta rendbe tenni Jóás király, mert ő szívében viselte a templom, a nép identitását jelentő vallás helyzetét, de nem talált társakra az egyházi emberek személyében. 23 év elteltével Jóás látta, hogy nem történt semmi a 23 év alatt, ezért magához hívatta a papokat **(19. dia)**: „⁸Ezért Jóás király hívatta Jójádá főpapot meg a többi papokat, és megkérdezte tőlük: **Miért nem javítatjátok ki a templom rongálódásait? Ezután nem tehetitek el ismerőseitek pénzét, hanem oda kell adnotok a templom rongálódásainak javítására.**”⁹A papok beleegyeztek, hogy nem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

teszik el a népnek a pénzét, de a templom rongálódásait mégsem javították ki.” II Kir 12,8-9. Ez a párbeszéd szépen bemutatja, hogy mind Jóás király hatalomra jutása előtt, mind abban a 23 évben szépen eltették az emberek által adott pénzt és a maguk zsebét tömték. Az egész akkori egyházat is átjárta a korrupció. Amikor valakinek nincsen a helyén a szíve, akkor az esze sem lesz a helyén. Jól bemutatja az akkori vallási vezetők, papok hozzáállását a templomhoz, hogy milyen mély felelősséget (felelőtlenséget) tanúsítottak az egyház népe felé?! **(20. dia)** Kiszedték az emberek zsebéből a pénzt, és mind maguknak tették el. Jóás második nekifutására sem teszik azt, amit kér a király, ezért elrendelte Jójádá főpap segítségével, hogy a papokat megkerülve kezdjék meg a felújítási munkálatokat és azok a munkavezetők, akikre rábízták a feladatok elvégzését, azt hünen véghez is vitték. Azonban sajnos hiába az épület rendbetétele, ha az élő kövek, a szívek nem változtak meg. Hiába renováljuk a templomainkat, újítjuk fel épületeinket, ha az emberek élete nem változik meg. A későbbi Jósiás király lesz az, aki nem csak az istentiszteleti he-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

lyeket, az istentiszteleteket, a liturgiát és minden megújít, hanem ébredés lesz az országban és az emberek élete teljesen megváltozik. Attól, hogy egy templom teljes pompában ragyog, még nem lesz ébredés. **(21. dia)** Jóás szándékai jók voltak, csak a sorrend nem volt jó. Először a szívek kell, hogy megváltozzanak. Először a belső, utána a külső. Fordítva nem megy! Lehet itt hatalmas pénzeket fektetni a templomokba, fel lehet újítani, lehet kívül pompa, ragyogás, de attól a gyülekezet, az emberek élete, szíve nem fog megváltozni. Jóás szándéka jó volt, de a sorrendet tévesztette el. A külsővel kezdte – és ez volt a probléma, mert hiába újult meg a templom, a az emberek ugyan olyan korrumpáltak voltak. **(22. dia)** Ezért mindig a belsővel kell kezdeni, a szívekkel, az emberekkel, után az emberek hozzáállása fog változni a gyülekezethez.

Ha a szív megváltozik, minden megváltozik. Ennek a változásnak a lehetőségét hozta el Jézus Krisztus. Ő teszi újjá teljesen az embert, Általa lehet arról beszélni, amit Péter apostol említ **(23. dia)**: „**5ti magatok is mint élő kövek épüljtek fel lelki**

házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által.” I Pt 2,5. Ha egy ember megtér, hitre jut, újjászületik, megváltozik a dolgokhoz való hozzáállása. Azért, mert megváltozik egy templom külseje-belseje, nem változik meg az ember élete, de ha megváltozik egy ember szív, felelősséget érez majd a gyülekezete, az épülete, a temploma iránt.

Olyan szép a 137. énekünk, melyben van egy ilyen versszak **(24. dia)**:

*4. Jer, tárjunk ajtót lelkesen! A szívünk templommá legyen,
És hintsük benne szét a hit Szép, élő pálmaágait!
És Jézus hozzánk is belép, Megosztja velünk életét.
Légy áldva szüntelen, Kegyelmes Istenem!*

*5. Ó, jöjj, megváltó Jézusom, A szívem néked megnyitom.
Tevéled tér be gazdagon Az élet és az irgalom.
Szentlelked által járj velünk, Míg hozzád mennybe érkezünk,
S ott mondunk majd neked Dicsérő éneket!*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Az igazi templom a szívünk temploma lehet, hogy Pál fogalmazott **(25. dia)**: „¹⁹Vagy nem tudjátok, hogy testetek a bennetek levő Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok” I Kor 6,19.

Ha ez a lelki templom, a szív megújul, megváltozik, akkor minden megváltozik, az anyagiakhoz való hozzáállás, akkor már természetes lesz az, ami addig nem volt természetes. **(26. dia)**

Akkor a

korruptióból   tiszta kéz, tiszta pénz

tiszteletlenségből   tisztelet

káromkodásból   tiszta beszéd

parázna életből   tiszta élet

becstelenségből   becsületes élet

hazugságból   igaz beszéd

békétlenségből   békesség

lesz. Akkor minden megváltozik. Amíg csak a külső, addig a belső nem, de mihelyst a belső megváltozik, az kihat a külsőre is.

A külső változás nem eredményez belső megújulást, de Jézus Krisztus azért jött, hogy vele mindez helyreálljon, megváltozzon!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

(27. dia) Jézus mondja: „**én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.**” Jn 10,10

Ő ezért jött, és vele minden megváltozik!

Ámen!